

58. Voorschriften aan een (omgevings)vergunning: wat mag wél en wat niet?

MR. R.J. BOOGERS EN MR. R.E. WANNINK

In zowel de Algemene wet bestuursrecht (Awb) als de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) is voorzien in de mogelijkheid voorschriften te verbinden aan een (omgevings)vergunning. Van die mogelijkheid wordt in de praktijk veelvuldig gebruikgemaakt. Veelal in de vorm van standaardvoorschriften, maar ook maatwerkvoorschriften komen vaak voor. Het verbinden van voorschriften aan een vergunning is aan beperkingen gebonden. In de praktijk gaat het met enige regelmaat fout. In dit artikel willen wij aan de hand van de wettelijke regeling(en) en jurisprudentie inzichtelijk maken welke mogelijkheden en beperkingen er zijn wat betreft het verbinden van voorschriften aan een (omgevings)vergunning.

1. De regeling in de Awb

In de Algemene wet bestuursrecht is – behoudens het bepaalde in art. 4:20e en 4:20f Awb – geen zelfstandige (algemene) wettelijke grondslag opgenomen ten aanzien van het verbinden van voorschriften aan een vergunning. Het bevoegde bestuursorgaan kan – en moet in voorkomende gevallen – voorschriften verbinden aan een vergunning. Die voorschriften kunnen standaard zijn of meer maatwerk en maken onderdeel uit van het besluit. Dat betekent dat een bezwaar of beroep ook gericht kan zijn op (uitsluitend) een vergunningvoorschrift als onderdeel van een verleende vergunning. Indien een besluit onherroepelijk is geworden en ten onrechte een voorschrift aan de vergunning is verbonden, heeft ook het voorschrift formele rechtskracht verkregen. Het is derhalve van belang om kritisch en tijdig de vergunningvoorschriften te beoordelen.

1.1 De vergunning van rechtswege

De Awb kent wel een specifieke regeling over vergunningvoorschriften in het kader van de van rechtswege verleende vergunning. In art. 4:20e Awb is bepaald dat in het geval in een wettelijk voorschrift of een beleidsregel is bepaald dat in een beschikking steeds bepaalde voorschriften worden opgenomen, deze ook deel uitmaken van de beschikking van rechtswege. Dit met het oog op de bescherming van belangen van derden. In de memorie van toelichting is weergegeven dat daarbij gedacht kan worden aan het geval waarin een gemeente aan een terrasvergunning standaard het voorschrift verbindt dat het sluitingstijdstip 23:00 uur is. Dit sluitingstijdstip geldt dan eveneens wanneer de vergunning van rechtswege is verleend, zelfs wanneer in de aanvraag geen of een later sluitingstijdstip wordt genoemd. In de rechtspraak is bijvoorbeeld ook bepaald dat de ingangsdatum

van een taxivrijstelling een standaardvoorschrift betreft.¹ Ook brandvoorschriften in het kader van de exploitatie van een kampeerterrein betreffen standaardvoorschriften. Het is uit het oogpunt van brandveiligheid niet wenselijk dat een kampeerterrein wordt geëxploiteerd op grond van een van rechtswege verleende vergunning, zonder dat daarvoor brandveiligheidsvoorschriften gelden.²

Wanneer de vergunninghouder zich niet kan verenigen met het standaardvoorschrift, kan hij opkomen tegen de van rechtswege verleende vergunning. Gelet op het overwogene in de memorie van toelichting, volgt uit art. 4:20e Awb dat standaardvoorschriften die het bestuursorgaan volgens een wettelijk voorschrift of een beleidsregel dient te verbinden aan een reële beschikking, zonder actief handelen van het bestuursorgaan ook deel uitmaken van een beschikking van rechtswege.³

Het gaat hier dus uitsluitend om *standaardvoorschriften*. Voor het verbinden van maatwerkvoorschriften aan een vergunning is in beginsel geen ruimte. Dat is met toepassing van art. 4:20f Awb enkel mogelijk voor zover dit nodig is om *'ernstige gevolgen voor het algemeen belang'* te voorkomen. Gelet op de wetsgeschiedenis moet terughoudend worden omgegaan met toepassing van dit artikel.⁴ Het roept ook de vraag op wat precies bedoeld wordt met *'het algemeen belang'*. Tijdens de behandeling in de Eerste Kamer bleek dat aan het begrip 'algemeen belang' een 'eigenstandig, nationaalrechtelijke betekenis' moet worden toegekend.⁵ Er moet

1 Rb. Gelderland 30 april 2019, ECLI:NL:RBGEL:2019:1865.

2 ABRvS 30 december 2015, ECLI:NL:RVS:2015:4033.

3 Kamerstukken II 2007/08, 31579, nr. 3, p. 133.

4 Kamerstukken II 2007/08, 31579, nr. 3, p. 134.

5 Kamerstukken I 2009/09, 31579, nr. C, p. 17.

aansluiting worden gezocht bij het nationaalrechtelijk begrip algemeen belang. De minister noemt in dit verband onder andere openbare orde, veiligheid, volksgezondheid en milieu. Er is weinig jurisprudentie gepubliceerd over toepassing van art. 4:20f Awb met betrekking tot vergunningvoorschriften. In de spaarzame gevallen waarin dit artikel wordt toegepast, betreft het telkens de intrekking van een vergunning.

I.2 Separate regeling van rechtswege verkregen vergunning Wabo

Wat van belang is bij de van rechtswege verleende omgevingsvergunning, is het feit dat art. 4:20f Awb op grond van art. 3:9 lid 3 Wabo niet van toepassing is op omgevingsvergunningen. De Wabo kent een eigen regeling met betrekking tot de van rechtswege verleende vergunning en daarmee ook een separate regeling wat betreft vergunningvoorschriften in dat verband. De regeling in art. 2:31 lid 1 onder c Wabo, die wij hierna zullen toelichten, komt deels overeen met de regeling van 4:20f Awb.

II. De regeling in de Wabo

In art. 2:22 lid 2 Wabo is bepaald dat aan een omgevingsvergunning⁶ voorschriften verbonden worden voor zover die nodig zijn met het oog op het belang dat voor de betrokken activiteit is aangegeven in het bepaalde bij of krachtens art. 2:10 tot en met 2:20 Wabo. Art. 2:22 Wabo is imperatief geformuleerd. Dat betekent dat het bevoegd gezag verplicht is om die voorschriften aan een omgevingsvergunning te verbinden die gelet op de activiteiten waarvoor de omgevingsvergunning is aangevraagd noodzakelijk zijn ter bescherming van de in art. 2:10 tot en met 2:20 van de Wabo genoemde belangen. Het is dus geen vrijblijvende bevoegdheid die op het bevoegd gezag rust. Van een 'kan-bepaling' is (in zoverre) geen sprake.

Art. 2:22 Wabo is imperatief geformuleerd. Het bestuursorgaan moet dus in bepaalde gevallen voorschriften aan een vergunning verbinden.

De Wabo kent dus deels een specifieke regeling voor het verbinden van voorschriften aan omgevingsvergunningen. Dat laat onverlet dat ook de hiervoor genoemde bepalingen uit de Awb van toepassing zijn op omgevingsvergunningen, tenzij in de Wabo uitdrukkelijk is aangegeven dat een regeling uit de Awb niet geldt. Dat geldt dus onder meer voor het bepaalde in art. 4:20f Awb en art. 4:20b lid 3 Awb zoals aangegeven is in art. 3:9 lid 3 Wabo.

II.2 De van rechtswege verleende omgevingsvergunning

De Wabo kent een eigen regeling, die min of meer op hetzelfde neerkomt als het bepaalde in art. 4:20f Awb. Op

grond van art. 2:31 lid 1 onder c Wabo kunnen voorschriften aan de vergunning worden verbonden. Echter, uitsluitend 'als dat noodzakelijk is om de ernstige nadelige gevolgen voor de fysieke leefomgeving te voorkomen of voor zover mogelijk te beperken'. Uit de wetsgeschiedenis volgt dat dit 'enkel in uitzonderlijke situaties toegepast moet worden'.⁷ Er bestaan echter verschillen tussen beide regelingen. De regeling in de Wabo lijkt het algemeen belang beter te beschermen omdat het daar om een verplichting gaat en er bovendien geen termijn van zes weken geldt waarbinnen de intrekking of wijziging zou moeten plaatsvinden. Anderzijds is de verplichting in de Wabo louter gericht op de bescherming van de fysieke leefomgeving tegen ernstige nadelige gevolgen, terwijl de bevoegdheid om te wijzigen of in te trekken in de Awb een ruimer toepassingsbereik heeft, omdat die is gericht op het voorkomen van ernstige gevolgen voor het algemeen belang. Ook tussen de regelingen aangaande de schadevergoeding bestaan tekstuele verschillen.⁸

II.3 Verband tussen voorschrift en vergunde activiteit

Een belangrijke beperking in de Wabo is gelegen in het feit dat er enkel voorschriften verbonden kunnen worden die betrekking hebben op de vergunde activiteit. Dat betekent dat er bijvoorbeeld geen gebruiksvoorschriften verbonden kunnen worden aan een omgevingsvergunning voor de activiteit bouwen. Zo verbond het college van de gemeente West Maas en Waal aan een omgevingsvergunning voor het plaatsen van een container ten behoeve van een antihagelgenerator de voorwaarde dat de antihagelgenerator uitsluitend in de periode tussen 1 april en 1 oktober mag worden gebruikt. De Afdeling oordeelde dat enkel een omgevingsvergunning voor de activiteit bouwen was verleend en het hier aan de orde zijnde maatwerkvoorschrift op het gebruik zag. Dat voorschrift kon gelet op art. 2:22 lid 2 Wabo niet aan de vergunning verleend worden.⁹

Aan een omgevingsvergunning voor de activiteit bouwen kunnen geen gebruiksvoorschriften worden verbonden.

Ook het verbinden van voorschriften ten behoeve van het woon- en leefklimaat van omwonenden bij een omgevingsvergunning voor het oprichten van windturbines, is om die reden in strijd met de Wabo.¹⁰ In het geval waarin – naast een vergunning voor de activiteit bouwen – ook een vergunning voor afwijkend gebruik is verleend, is de uitspraak van de Afdeling van 23 september 2015 illustratief waarin aan een omgevingsvergunning voor de activiteit bouwen en strijdig gebruik het navolgende voorschrift was verbonden: 'vergunninghouder (...) moet minstens eenmaal per drie maanden

⁶ Ook aan een verklaring van geen bedenkingen kunnen voorschriften worden verbonden (art. 2:27 lid 4 Wabo).

⁷ Zie *Kamerstukken II* 2006/07, 30844, nr. 3, p. 117-118 en nr. 8, p. 10.

⁸ Zie ook K.J. de Graaf & H.A. Komduur, 'Lsp in het omgevingsrecht en de Awb', *TO* maart 2011, nr. 1, p. 20.

⁹ ABRvS 29 januari 2014; ECLI:NL:RVS:2014:225.

¹⁰ ABRvS 14 december 2016, ECLI:NL:RVS:2016:3331.

controleren of het transparante karakter van de doorzichtige onderdelen niet is aangetast door graffiti en/of beplakkingen. Indien sprake is van een dergelijke aantasting, wordt overgegaan tot reiniging teneinde het transparante karakter te herstellen.⁷ Door vergunninghouder was aangegeven dat de wens om het geluidsscherp graffitivrij te houden, niet ziet op de bescherming van een goede ruimtelijke ordening. De Afdeling gaat daar niet in mee en acht het voorschrift in het belang van een goede ruimtelijke ordening.¹¹ Zolang het voorschrift ziet op het belang van een goede ruimtelijke ordening, is dat bij afwijken van het bestemmingsplan dus toegestaan. Overigens sneuvelt het voorschrift alsnog omdat het voorschrift in strijd is met het rechtszekerheidsbeginsel. Wij komen op dit aspect nog terug.

Dat er enkel voorschriften verbonden kunnen worden die betrekking hebben op de betreffende activiteit, ziet ook op andere activiteiten dan enkel bouwen en handelen in strijd met het bestemmingsplan (alle gevallen genoemd in art. 2.10 tot en met 2.20). Er kunnen specifieke vereisten gelden. Ook bijzondere wetten kunnen specifieke bepalingen bevatten over het verbinden van voorschriften aan een vergunning, zoals bijvoorbeeld art. 8.12 lid 1 Wet milieubeheer. Die overigens wel overeenkomen met de Wabo wat betreft het vertrekpunt dat enkel voorschriften verbonden kunnen worden in het belang van de betreffende activiteit. In genoemd artikel van de Wet milieubeheer is bepaald dat aan een vergunning voorschriften verbonden kunnen worden die in het belang van de bescherming van het milieu noodzakelijk zijn.

Een belangrijke beperking in de Wabo is gelegen in het feit dat er enkel voorschriften verbonden kunnen worden die betrekking hebben op de vergunde activiteit.

In de eerder aangehaalde uitspraak over de windturbines was bijvoorbeeld ook een omgevingsvergunning verleend op grond van als art. 2.1 lid 1 aanhef en onder i Wabo (de beperkte milieutoets). Aan deze omgevingsvergunning kunnen evenmin voorschriften in het kader van het woon- en leefklimaat van omwonenden worden verbonden. Op grond van art. 5.13a Besluit omgevingsrecht (Bor) kunnen aan een omgevingsvergunning voor een activiteit die is aangewezen in art. 2.2a Bor geen voorschriften worden verbonden. Het in werking hebben van drie windturbines is een activiteit als bedoeld in categorie 22.2 van onderdeel D van de bijlage bij het Besluit milieueffectrapportage en derhalve een activiteit die is aangewezen in art. 2.2a Bor. Er kunnen dus in het geheel geen voorschriften worden verbonden aan een vergunning voor deze activiteit. De achtergrond van art. 5.13a Bor is gelegen in het feit dat deze vergunning voor de meeste activiteiten de functie heeft van een toets vooraf. Na de toets zijn de algemene regels van het Activiteitenbesluit van toepassing.

Dat laat overigens onverlet dat er achteraf alsnog maatwerkvoorschriften opgelegd kunnen worden. Dat kan dan op grond van art. 1.2 Activiteitenbesluit.

II.4 Wijzigen van voorschriften

De Wabo kent een zelfstandige regeling die ziet op het wijzigen van vergunningvoorschriften. In art. 2.31 Wabo is bepaald in welke gevallen (ambtshalve of op verzoek) een vergunningvoorschrift gewijzigd kan worden. In art. 2.30 Wabo is bovendien bepaald dat het bevoegd gezag verplicht is om regelmatig te bezien of een aan de omgevingsvergunning verbonden voorschrift ten aanzien van een inrichting nog toereikend is. Indien er geen specifieke regeling geldt, volgt uit rechtspraak van de Afdeling dat ontheffing van een vergunningvoorschrift alleen kan worden afgegeven door het tot vergunningverlening bevoegde gezag.¹²

Indien het bevoegd gezag achteraf constateert dat het voorschrift te beperkt is omschreven, kan – enigszins vanzelfsprekend – niet achteraf een ruimere uitleg aan het voorschrift worden verbonden. Het is dan aan het bevoegd gezag om het voorschrift aan te passen.¹³

III. De formulering van het voorschrift

In verband met de naleving en handhaving van vergunningvoorschriften, is de formulering van een voorschrift van groot belang. Wij refereerden eerder aan het rechtszekerheidsbeginsel. De rechtszekerheid gebiedt dat het handelen of nalaten dat als overtreding wordt aangemerkt, voldoende concreet door een vergunningvoorschrift wordt geboden.¹⁴

III.1 Voorschriften moeten voldoende concreet zijn

Illustratief is de uitspraak van de Afdeling van 24 april 2019 waarin aan een omgevingsvergunning milieu aan een akkerbouwbedrijf als voorwaarde werd verbonden de geurhinder ‘te beperken tot een aanvaardbaar niveau’.¹⁵ De Afdeling stelt allereerst vast dat op basis van de verleende vergunningen en de geaccepteerde meldingen, het bedrijf is toegestaan om onder meer dierlijke mest te vergisten en digestaat op te slaan. Weliswaar is hiermee geen ‘geurruimte’ vergund, maar een aantal vergunde activiteiten hangt onlosmakelijk samen met zekere geuremissies. Deze geuremissies vormden voor het college kennelijk geen beletsel de gevraagde vergunningen te verlenen of de meldingen te accepteren en hebben er evenmin toe geleid dat het college aanvullende geurvoorschriften aan de vergunningen heeft verbonden. Naar het oordeel van de Afdeling mocht het bedrijf er daarom op vertrouwen dat, indien zij overeenkomstig de vergunningen en meldingen zou handelen, geurhinder tot een aanvaardbaar niveau zou zijn beperkt en zij niet zou handelen in strijd met het vergunningvoorschrift. In dit geval had het voorschrift dus concrete normen moeten bevatten waaraan

11 ABRvS 23 september 2015, ECLI:NL:RVS:2015:2990.

12 ABRvS 15 januari 1999, ECLI:NL:RVS:1999:AN6031.

13 ABRvS 17 januari 2018, ECLI:NL:RVS:2018:115.

14 ABRvS 9 april 2008, ECLI:NL:RVS:2008:BC9035.

15 ABRvS 24 april 2019, ECLI:NL:RVS:2019:1363.

getoetst kon worden. Een soort van algemene zorgplicht is onvoldoende concreet en daarmee in strijd met het rechtszekerheidsbeginsel.

In min of meer gelijke zin overwoog de Afdeling op 26 mei 2010 dat een vergunningvoorschrift waarin is bepaald dat de visserij zo dient te worden gepland en beoefend dat 'schadelijke interactie' met vogelsoorten wordt voorkomen, onvoldoende concreet en geobjectiveerd is. Dit voorschrift geeft geen uitsluitel over hetgeen in de context van de vergunning moet worden verstaan onder 'schadelijke interactie'.¹⁶

Voorschriften moeten voldoende concreet en kenbaar zijn.

De rechtbank Amsterdam overwoog dat het onvoldoende duidelijk is dat werkzaamheden tijdens de opbouw en afbouw van een festival 'hoofdzakelijk overdag' moeten plaatsvinden.¹⁷ Een vergunningvoorschrift dat luidt dat 'men zich bij overlast moet wenden tot de vergunninghouder', is evenmin toegestaan. Tegen overtreding van deze norm kan bovendien niet handhavend worden opgetreden.¹⁸

Wél voldoende concreet vond de Afdeling het voorschrift dat aan een omgevingsvergunning werd verbonden en luidde:

'De parkeerplaatsen in de beeldentuin moeten via duidelijke bebording zijn aangegeven bij de entree van de locatie, zodat het bezoekers duidelijk is dat ook achter op het terrein geparkeerd kan worden.'

Weliswaar blijkt uit het voorschrift niet waar de borden moeten staan en hoeveel borden noodzakelijk zijn, de Afdeling acht dat het redelijkerwijs voor vergunninghouder duidelijk was wat van haar werd verlangd.¹⁹

Mocht overigens een vergunningvoorschrift niet (helemaal) duidelijk zijn, dan zal de Afdeling het betreffende voorschrift in de regel naar redelijkheid uitleggen.²⁰ Het spreekt voor zich dat dit niet opgaat voor voorschriften die dusdanig onduidelijk zijn dat van een redelijke uitleg niet langer sprake kan zijn.

III.2 Voorschriften moeten kenbaar zijn

Voorschriften moeten bovendien voldoende kenbaar zijn. De Afdeling overwoog daaromtrent in het hoger beroep dat was ingesteld tegen voornoemde uitspraak van de rechtbank Amsterdam:

'Omdat de voorschriften niet in de vergunning zelf zijn vermeld, maar daarvoor wordt verwezen naar een grote hoeveelheid bijlagen en niet duidelijk is welke in de bijgevoegde adviezen en rapporten genoemde afspraken en maatregelen als voorschriften hebben te gelden, heeft de rechtbank terecht overwogen dat de vergunning op dit punt in strijd is met het rechtszekerheidsbeginsel.'²¹

Eerder overwoog de Afdeling al dat een vergunningvoorschrift 'als zodanig' kenbaar moet zijn. Een verwijzing naar vergunningvoorschriften en voorwaarden die elders zijn te vinden – in dat geval in een verklaring van geen bedenkingen – volstaat dus niet.²² Evenmin wordt aan deze eis voldaan door de in een gewijzigde omgevingsvergunning gegeven motivering als voorschrift te beschouwen.²³ Het spreekt voor zich dat dit ook geldt voor voorschriften die aan een verklaring van geen bedenkingen zijn verbonden.²⁴

III.3 Voorschriften moeten op rechtsgevolg zijn gericht

Een vergunningvoorschrift dat louter van informatieve aard is en dus niet is gericht op enig rechtsgevolg, kan op zichzelf wel aan een vergunning verbonden worden maar in rechte niet door de bestuursrechter als vergunningvoorschrift worden getoetst. Dat betekent overigens niet dat een beroep tegen een dergelijk voorschrift als onderdeel van een vergunning tot niet-ontvankelijkheid leidt, maar dat de bestuursrechter in het kader van de betreffende vergunning geen inhoudelijk oordeel over het voorschrift kan geven.²⁵

IV. Voorschriften in strijd met de wet

Het spreekt enigszins voor zich dat een vergunningvoorschrift niet in strijd met een wettelijke bepaling mag zijn. Zo werd een voorschrift dat tot gevolg heeft dat, indien de daarin genoemde omstandigheid zich voordoet, de vergunning (gedeeltelijk) van rechtswege ophoudt te bestaan, in strijd met art. 43 lid 2 Natuurbeschermingswet 1998 geacht aangezien deze wet niet in het van rechtswege vervallen van een onherroepelijk verleende vergunning voorziet.²⁶ Evenmin mag het bevoegd gezag eisen dat de vergunninghouder eigen overtredingen meldt. Op die wijze wordt de toezichthoudende taak van de overheid deels afgewenteld op de vergunninghouder.²⁷ Voor een omgevingsvergunning geldt bovendien dat het bevoegd gezag geen algemene verbodsbepaling in een vergunning mag opnemen.²⁸

V. Handhaving van vergunningvoorschriften

Indien een vergunningvoorschrift wordt overtreden, kan daartegen handhavend worden opgetreden. Het is daarom

16 ABRvS 25 mei 2010, ECLI:NL:RVS:2010:BM5611.

17 Rb. Amsterdam 22 mei 2018, ECLI:NL:RVS:2018:3701.

18 ABRvS 12 augustus 2020, ECLI:NL:RVS:2020:1907.

19 ABRvS 17 februari 2021, ECLI:NL:RVS:2021:289.

20 ABRvS 25 september 2019, ECLI:NL:RVS:2019:3247.

21 ABRvS 10 april 2019, ECLI:NL:RVS:2019:1139.

22 ABRvS 31 mei 2017, ECLI:NL:RVS:2017:1333.

23 ABRvS 28 oktober 2020, ECLI:NL:RVS:2020:2547.

24 ABRvS 31 mei 2017, ECLI:NL:RVS:2017:1333.

25 ABRvS 24 februari 2010, ECLI:NL:RVS:2010:BL5363.

26 ABRvS 9 april 2014, ECLI:NL:RVS:2014:1211.

27 ABRvS 12 juli 1995, ECLI:NL:RVS:1995:AN4994.

28 ABRvS 23 oktober 2019, ECLI:NL:RVS:2019:3587.

van belang om indien nodig een voorschrift aan te vechten omdat anders het voorschrift, dat onlosmakelijk onderdeel uitmaakt van de omgevingsvergunning, onherroepelijk wordt. Toch geeft het overtreden van een onherroepelijk geworden vergunningvoorschrift niet altijd een bevoegdheid om daadwerkelijk handhavend op te treden.

Eerder beschreven wij al dat het op grond van art. 2.22 lid 2 Wabo niet mogelijk is om voorschriften aan een omgevingsvergunning te verbinden die geen betrekking hebben op de activiteit waarvoor omgevingsvergunning is aangevraagd. In art. 2.3 Wabo is een koppeling gelegd tussen het voorschrift en de activiteit waarop het voorschrift betrekking heeft, met dien verstande dat daarbij verschillende categorieën van activiteiten worden onderscheiden, die zijn opgesomd in de onderdelen a, b en c. De Afdeling heeft in een uitspraak van 12 december 2018 bepaald dat uit de in art. 2.3 Wabo opgenomen koppeling volgt dat handhavend optreden tegen een overtreding van een vergunningvoorschrift slechts mogelijk is, voor zover dat voorschrift is gesteld voor de activiteit waarvoor de omgevingsvergunning is verleend. Indien er dus handhavend wordt opgetreden tegen gebruiksvoorschrift terwijl de betreffende omgevingsvergunning uitsluitend voor de activiteit bouwen is verleend, kan daartegen niet handhavend worden opgetreden terwijl het voorschrift wel wordt overtreden.²⁹ In zoverre is het aanvechten van een dergelijk voorschrift in het kader van potentiële handhaving, niet van belang. Er bestaat immers geen bevoegdheid om tegen overtreding van dat voorschrift handhavend op te treden.

VI. Afronding

Het verbinden van voorschriften aan een vergunning is aan regels gebonden. Met name waar het maatwerkvoorschriften betreft, is oplettendheid vereist. In dit artikel hebben wij de meest wezenlijke aspecten van vergunningvoorschriften aan de orde gesteld. Ook de aspecten die in de praktijk gelet op de gepubliceerde rechtspraak vaker fout lijken te gaan. De regelgeving is op onderdelen versnipperd en (daardoor) niet altijd even toegankelijk. Wat dat betreft zou een meer algemene regel in de Omgevingswet voor de praktijk wenselijk zijn.

Dit artikel is afgesloten op 14 juni 2021.

Over de auteurs

Mr. R.J. (Rutger) Boogers

Advocaat bij BG.legal en tevens vaste medewerker van dit blad.

Mr. R.E. (Robert) Wannink

Advocaat/partner bij Wannink Advocatuur B.V. en tevens redacteur van dit blad.

²⁹ ABRvS 12 december 2018, ECLI:NL:RVS:2018:4047.